

kladnách může býti pojištění pro případ nemoci prováděno také spolkovými pokladnami. Podle §u 28. zákona ze dne 9. října 1924, číslo 221 sb. z. a n., může s p o l k o v á pojišťovna nemocenská, ve kterou se přeměňuje s p o l k o v á pokladna nemocenská, zřízená podle ustanovení spolčovacího zákona ze dne 26. listopadu 1852, čís. 253 ř. zák., měla-li dne 1. ledna 1924 aspoň 4.000 členů povinně pojištěných pro případ nemoci, pojišťovati i nadále s účinkem, že členové její nemusí býti pojištěni u příslušné okresní nebo zemědělské nebo závodní nemocenské pojišťovny. To platí obdobně podle §u 29 téhož zákona i o zapsaných pokladnách pomocných, zřízených podle zákona ze dne 16. července 1892, čís. 202 ř. zák., jimž bylo před 1. červencem 1919 uděleno osvědčení podle §u 7. uvedeného zákona. Z toho je zřejmo zcela nepochybně, že zákonodárce ani nyní neupírá s p o l k o v ý m pojišťovacím pokladnám, když jim dokonce za určitých podmínek, jež však nesouvisejí se souzeným případem, ponechává provádění sociálního pojišťování, vlastnost sociálně pojišťovacího ústavu ve smyslu §u 31 čís. 3 zákona ze dne 26. března 1925, čís. 48 sb. z. a n. To platí v plné míře také ve příčině dělnické nemocenské a podpůrné pokladny, která podle §§ 1. a 4. svých, slezskou zemskou vládou výnosem ze dne 18. února 1918 úředně schválených stanov, skutečně vykonávala jí podle §u 11. zákona o nemocenském pojišťování přenesené nemocenské pojišťování.

Čís. 6736.

Odvezením strojů z továrny a zamýšleným přenesením tovární výroby z určité továrny do jiné, jest osvědčeno ohrožení vydobytí peněžité pohledávky (§ 379 ex. ř.), zajištěné knihovně na oné továrně.

(Rozh. ze dne 26. ledna 1927, R I 1205/26.)

Ku zajištění peněžité, knihovně zajištěné pohledávky domáhala se firma M. na firmě P. povolení prozatímního opatření soudní úschovou a správou částí zboží a hmot jako žárovek atd. stačící k úhradě tvrzeného nároku nalézající se v obchodní místnosti firmy P. v H. a zápořádí, by nezcižila, nezastavila a nepřevezla strojové zařízení. Soud první stolice návrh na povolení prozatímního opatření zamítl, rekursní soud prozatímní opatření povolil. D ů v o d y: Jest osvědčeno, že v domě čp. 174 v H. umístěné strojní zařízení firmy P. se převází do T. Soud rekursní v tomto podnikání generálního zmocněnce žalované firmy shledává ohrožení pohledávky věřitelovy, jak je zákon dle § 379 ex. ř. pro povolení prozatímního opatření vyžaduje.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Žalovaná strana nestěžuje si ani do toho, že pohledávka žalobcova byla uznána za osvědčenou, ani do obsahu povoleného prozatímního opatření, ale tvrdí souhlasně s prvním soudem, že tu není zákonných, v §u 379 ex. ř. stanovených podmínek pro povolení prozatímního opatře-

ní, poněvadž ani zamýšlenou likvidací firmy, ani přenesením výroby z H. do T. nebude vymáhání žalobcovy pohledávky stíženo. Těmto důvodům bylo by lze přisvědčiti jenom, kdyby nešlo o pohledávku knihovně zajištěnou, jejíž knihovní jistota se odvezením strojů zmenšuje. Nemovitost, na níž pohledávka vázne, jest továrnou, podle výpovědi svědka Karla G-a jsou její stroje pojištěny na 220.000 Kč. Stroje jsou pravidelně příslušenstvím továrny, zástavní právo žalobcovo vztahuje se pak podle §u 457 obč. zák. i na ně. Není pochybno, že odvezením strojů ztrácí továrna na ceně a jistota žalobcova se tím zmenšuje. Není dále sporu o tom, že žalovaná firma jest v takové tísní, že sama nemůže platiti ani vyrovnací kvoty, a že hodlá celý svůj podnik přenést na jinou společnost, dále, že knihovní pořadí žalobcovo jest tak nepříznivé, že jeho zaplacení ze zástavy jest pochybné. Bylo-li za tohoto stavu věci osvědčeno, že byly z továrny některé stroje již odvezeny a další stroje mají býti ještě odvezeny, a že má tovární výroba býti z továrny v H. přeložena do T., jest tím osvědčeno nebezpečí takového jednání žalované firmy, kterým se změní její majetkový stav v neprospěch knihovnických věřitelů a zmenší hodnota smluvní zástavy žalobcovy způsobem ohrožujícím uspokojení jeho pohledávky. Tím jsou podmínky prozatímního opatření podle §u 379 ex. ř. prokázány. Nepříznivý vliv na další tovární provoz žalované firmy nemohl býti překážkou jeho povolení.

Čís. 6737.

Podle §u 178 obč. zák. může býti uznáno i na odnětí otcovské moci, vyžaduje-li toho zájem a ochrana dítěte.

(Rozh. ze dne 26. ledna 1927, R I 28/27.)

Návrh matky nezletilého dítěte, by otec byl zbaven otcovské moci, soud první stolice pro tentokráte zamítl. Rekursní soud vyhověl návrhu potud, pokud se opíral o § 178 obč. zák., a uvedl v tomto směru v důvodech: Po názoru rekursního soudu jsou splněny předpoklady §u 178 obč. zák. potud, pokud zákon dopouští, by soud učinil opatření poměrům přiměřené, chová-li se otec nečestně nebo nemravně. Je-li bezvadně zjištěno, že otec byl již mnohokrát pravoplatně odsouzen k trestům těžkého žaláře na dobu vždy několika měsíců pro zločiny podvodu a krádeže, je-li zejména zjištěno, že byl odsouzen k těžkému žaláři v trvání sedmi měsíců pro vylákání peněz. určených na výchovu své dcery, je-li také sdělením policejního ředitelství prokázáno, že byl odsouzen mnohokrát a nepožívá dobré pověsti, je-li dále spisy rozvrhovými a rozlukovými ve spojení s výpověďmi dodatečně slyšených osob zjištěno, že otec vedl a vede dosud život nezřízený, zhýralý, celé noci prohýřil a hraje v karty — usuzuje z toho soud rekursní, že se chová nečestně a nemravně. Z doslovu §u 178 obč. zák. nelze, jak činí soud první stolice, vykládati předpis tento pouze v ten rozum, že má na zřeteli správu majetku. Takový obmezující výklad přičí se všeobecnému znění tohoto §u, který dává na vůli soudu, by učinil takové opatření, jaké žádá povaha věci, a příkladmo uvádí obmezení otcovo ve